

her Forholdet med Hovedparcellerne, om det vilde være rimeligt, at man f. Eks. købte en Landejendom paa 300 Tdr. Land, hvoraf der saa blev liggende en Hovedparcel paa 200 Tdr. Land, som fik Stempelbegunstigelse. Dertil vil jeg sige, at saaledes som det fremstilles af Udstykningsforeningerne, som jo er autoritative paa dette Punkt, er Forholdet det, at den Omstændighed, at de kan lade en saadan Hovedparcel ligge uden at udstykke den, og at den kan faa Stempelbegunstigelse, gør det overhovedet ofte først muligt at faa en Forretning i Stand. Saaledes er det fremstillet fra Udstykningsforeningernes Side Gang efter Gang overfor Finansministeriet.

I dette Lovforslag er dernæst Loddernes Størrelse sat op fra 12,000 til 15,000 Kr.s Ejendomsskyldværdi med Mulighed for at gaa til 18,000 Kr., og ærede Medlemmer her i Salen har udtalt sig for, at man skulde gaa endnu højere, saaledes at man ordentligvis kunde gaa højere end til 15,000 Kr. Jeg skal derom sige, at i og for sig skal jeg gerne forhandle derom og ogsaa være villig dertil, hvis det skulde være Folketingets Mening, at man skal gaa noget højere. Men den Erfaring, som jeg maa sige at have indhøstet i de snart 3 Aar, jeg har beklædt det Embede, jeg nu beklæder, er den, at der næsten aldrig forlanges Laan til Lodder, der er større end 18,000 Kr. Det Punkt, hvor der har været Vanskelighed, og hvor vi har været daarligst stillede i Finansministeriet i den sidste Tid, er saadanne Lodder, der laa mellem 12,000 og 15,000 Kr., og paa dette Punkt har Finansministeriet, tør jeg sige, strakt sig saa vidt, som det er menneskeligt muligt; men at der skulde være snyderlig Trang til at kunne gaa til større Lodder end 15,000 Kr. og i særlige Tilfælde 18,000 Kr. Ejendomsskyldværdi — det er jo det, der er Tale om —, vil jeg foreløbig bestride. Men jeg skal naturligvis ikke modsætte mig det, hvis man maatte mene, at man skulde gaa noget højere.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) mente, at det kunde være vanskeligt for en Udstykningsforening at have en kontant Kapital paa 35,000 Kr. Men det ærede Medlem maa ikke overse, at Lovens Bestemmelse er saadan, at dette egentlig ikke kræves. For det første kan de 35,000 Kr. være anbragte i den Ejendom, der udstykkes; for det andet er det tilstrækkeligt, at der er en Bank, som garanterer at stille dette Beløb til Raadighed med kort Varsel, og endelig for det tredje er

Finansministeriet bemyndiget til at gaa under de 35,000 Kr., naar særlige Omstændigheder taler derfor. Jeg tror derfor ikke, det har saa stor Betydning, om man vilde sætte dette Beløb noget ned, og den Størrelse, der er sat for Beløbet, peger jo hen paa, at man mener, at det er ret store Ejendomme, man helst bør udstykke.

Dette er nærmest de Spørgsmaal, der er berørte af ærede Talere angaaende selve Lovforslagets Indhold, og her tør jeg altsaa takke for den velvillige Behandling og mene, at der er Udsigt for Lovforslaget til at komme frelst gennem den Skærmsild, som Folketinget er. Men Vanskelighederne vil rigtignok forøges, hvis man vil drage en Række andre Spørgsmaal ind under dette Lovforslag, som jeg ikke kan se, det har særdeles meget at gøre med. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nævnedes, at der ved dette Lovforslags Behandling kunde blive Spørgsmaal om nye Regler for offentligt Fæste, og var i det hele taget imod, at man solgte Embedsjorder — han drog dette Spørgsmaal ind under dette — til privat Spekulation, og det har han Ret i. Jeg forstaar dog ikke det ærede Medlem saaledes, at han vil have Embedsjorderne fjernet fra dette Lovforslag, saaledes at man ikke skulde have Lov til at udstykke saadanne. Det kunde man naturligvis gøre, hvis man mente, der var Udsigt til, at man meget snart vilde anvende Embedsjorderne paa anden Maade; saa vilde Ulykken derved ikke være saa stor. Men det ærede Medlem kan dog ikke mene, at Finansministeren skulde vente med at fremsætte dette Lovforslag, indtil der forelaa en Betænkning fra Landbokommissionen, hvor Spørgsmaalet om offentligt Fæste var draget frem og gjort til Genstand for et Udkast til Lovforslag. Jeg har ogsaa hørt Tale om, at en saadan kan komme; men jeg vil dog advare imod at knytte dette Spørgsmaal uløseligt sammen med det foreliggende Lovforslag, thi det ærede Medlem kan være vis paa for det første, at naar der fra Landbokommissionen kommer en Betænkning med et saadant Forslag, maa der dog gaa nogen Tid til Drøftelse af Forslaget indenfor det Ministerium, der skal have med det at gøre, og dernæst bliver det maaske ikke saa let at gennemføre et saadant Lovforslag i begge Rigsdagens Ting. Efter den Betydning, dette Lovforslag maa antages at have — jeg kender ogsaa lidt til Landbokommissionens Synspunkter i saa Henseende —, tror jeg,